

Flygtninge? Sydeuropæerne har andre problemer

Af Julie Hassing Nielsen, trykt i Politiken d. 14. februar 2016

EU har været udfordret af flygtninge- og immigrationskrisen de seneste år, og antallet af asylansøgere og immigranter, som ankom til EU, eksploderede i 2015.

Immigrationen, som tæller både asylansøgere fra diverse konfliktområder og økonomiske immigranter fra særligt Nordafrika, har de senere år været en af de absolutte største prioriteter i dansk politik.

Men EU har vist sig ganske handlingslammet på dette netop dette område, hvilket kan undre krisens omfang taget i betragtning. Hvorfor er det så svært for EU at finde en fælles løsning?

Spørgsmålet er komplekst. EU har ikke de politiske kompetencer til at bestemme medlemslandes nationale asyl- og immigrationspolitik. Herudover er immigrationspresset meget skævt fordelt. Nogle EU medlemslande er de facto nærområder til både Syrienskonflikten og Nordafrika. Dermed har de i årevis været europæisk modtagelseslande for hovedparten af immigranterne.

Andre medlemslande – herunder Danmark - grænser ikke direkte op til EU's ydre grænser. Derfor er disse lande – blandt andet grundet de åbne europæiske grænser – først for nyligt blevet introduceret for immigrantstrømmene.

Problemet er altså nyt i nogle lande, men ikke i andre. Kunne problemet med at finde en europæisk løsning være fordi, landene også prioriterer immigrationsdagsordenen forskelligt?

Et af de centrale svar kunne være, at skønt krisen er af paneuropæisk karakter, så domineres den hos befolkningerne i nogle lande af bekymringen for fx arbejdsløshed. Det fører til et andet fokus hos politikere fra disse lande.

Tabellen viser hvor stor en andel af befolkningerne i EU's medlemslande, der finder, at immigration og/eller arbejdsløshed aktuelt er blandt de to vigtigste politiske spørgsmål. Ikke overraskende angiver en høj andel af danskerne og tyskerne, at immigration er blandt de vigtigste problemstillinger.

På europæiske plan angiver kun 36 pct. af europæerne, at immigration er et af de to væsentligste problemer – det er mere overraskende. Andelen af europæere, der finder dette vigtigt, er steget med 13 pct.point siden 2014. Men den er stadig lavere end i Nordeuropa.

De østeuropæiske interesserede sig ikke i samme omfang for immigration. Men interessen er også lav i lande som Spanien og Portugal, hhv. 9 og 5 pct.

Dette er særligt interessant grundet deres geografiske placering i middelhavsregionen, som er immigrationskrisens absolutte brandzone.

Andel af befolkningen, der mener, at immigration og/eller arbejdsløshed er blandt de to vigtigste politisk spørgsmål

	<i>Immigration – 2015</i>	<i>Arbejdsløshed - 2015</i>
<i>Danmark</i>	60 %	16 %
<i>Tyskland</i>	76 %	11 %
<i>Italien</i>	30 %	46 %
<i>Grækenland</i>	20 %	55 %
<i>EU 28 gennemsnit</i>	36 %	36 %

Kilde: Europa-Kommissionen december 2015.

Endnu mere interessant er det, at Grækenland og Italien typisk ikke ser immigration, som det allervigtigste politiske problem. Deres grænser danner immigrationsfronterne i EU og uden sammenligning har de været de allermest pressede de seneste år. Blot 30 pct. i Italien og 20 pct. i Grækenland finder, at dette er et af de vigtigste problemer. Det kan skyldes, at begge lande kæmper med en trængt økonomi og immigrationsproblematikken på samme tid.

Men dette står i kontrast til den markante stigning i den nordeuropæiske interesse for immigration.

Hvilke andre prioriteter har disse lande så? I begge lande angives arbejdsløshed som vigtigst. Ligesom immigration arbejdsløshed mener 36 pct. af alle EU-borgere, at immigration er et af de vigtigste problemer. Mange lande, som prioriterer immigration lavt, har arbejdsløshed som en højere prioritet. Det gælder blandt andet Italien og Grækenland med hhv. 46 pct. og 55 pct.

Men hvorfor kan forskellige nationale politiske prioriteter have betydning for EU's handlekraft under immigrationskrisen? Nationale politikere bliver valgt på baggrund af et valgprogram, og skal genvælges på baggrund af deres politiske resultater. Befolkningens prioriteter kan derfor være medbestemmende til, hvilke problemstillinger politikerne kæmper for i Bruxelles.

Hvor nogle befolkninger og dermed deres politikere særligt fokuserer på økonomiske udfordringer herunder arbejdsløshed, fokuserer andre befolkninger særligt på immigrationskrisen.

Selvom immigrationskrisen er et generelt europæisk problem, så bliver dens vigtighed blandt de nationale befolkninger anskuet forskelligt. Skæbnen vil, at de grænselande, som er særligt ramt af den massive immigration, også er dem som kæmper mest med økonomien. Derfor kan det være ekstrasvært for eksempelvis Grækenland at møde de krav om immigrations- og grænsekontrol fra Bruxelles, som pt. truer dem med at blive udelukket af Schengen-samarbejdet. Og derfor kan det være svært at mobilisere den fælles handlekraft på politiske plan og få forhandlet eksempelvis de nødvendige kvoteordninger på plads.

Og endelig er udfordringen så kompleks, at det kan være svært at finde en løsning under alle omstændigheder – selv hvis al den politiske vilje i verden var til stede. Det forhold at

udgangspunktet for immigrations- og flygtningekrisen ligger uden for EU's egne grænser gør, at snuptagsløsningerne ikke hænger på træerne.